

Dosya

Dosya

Merve Ünsal 25-10-2016

Sergi // Hareket, hareketsizlik ve okuma eylemi

Paylaş! |

Paylaş

★★★★☆

Toplam oy: 329

“
Deniz Gül'ün 22 Eylül'de İstanbul Balat'taki The Pill'de açılan sergisi "Loyelow" 20 Kasım'a kadar ziyaret edilebilir.
”

Güncel sanatta yapıtın ne kadar kendiyle, ne kadar etrafında dans eden referanslarla (edebi, tarihsel, teorik, felsefi ya da güncel hayatla ilintili olabilir) ilgili olduğu "yapan"ların üzerinde bir külfet. Bu külfet, Deniz Gül'ün 22 Eylül'de İstanbul Balat'taki The Pill'de açılan sergisi "Loyelow"unun merkezinde, hatta üzerinde oturuyor.

Loyelow
Deniz Gül
Norgunk Yayıncılık
idefix'ten satın al

"Loyelow" ilk bakışta aslında obje ve yerleştirmelerden oluşan, kısa bir film ile son bulan bir sergi. Sergideki şeyleri bir arada tutan, barındırdığı hareket etme potansiyeli. Sanki bir şeyler olmuş ya da olmak üzere ya da oluyordu da izleyici içeri girdiğinde kısa, anlık bir duraksama yaşanmış gibi. İki ucunu da görebildiğimiz uzun, yeşil bahçe hortumunun tanıdık formu, sert, tok durduğundan biraz esrarengiz, biraz işlevsiz. İki ucunu da görebildiğimizden nereden nereye neyi taşıdığı meçhul. Hortumun içinde var olmasını hayal ettiğimiz ama orada olmayan suyun izleğini takip edersek gideri olmayan bir lavabo karşı duvarda bizi karşılıyor. Biraz alçakta, hafif şeffaf, temizlikle ilişkilendirmeyeceğim pis bir yeşil kalıp - lavabonun içinde duran su, durduğu ve bir yere gidemediği zaman suyun ferahlıktan, durulamaktan ne kadar uzak olduğunu hatırlatırken bir taraftan da yapılaşmayla inatlaşıyor sanki. Çapraz duvarda, yerden yukarı doğru tırmanan jenerik mavi karoların yüzeyinin tasarımı ile hareket vermek istenmiş ama aslında sıkıcı banyo karoları olmanın ötesine geçememişler. Deniz bu karoları Sisifos'a meydan okurcasına sabitliyor ki aralarındaki ilişki bir hareket oluşturabilsin; özgürleştiriyor sanki onları, anlayış gösteriyor yapmaya çalışıklarına.

"Loyelow"un belki de en hareketsiz işi, aslında hareketli görsel olarak da tanımlanabilecek film. Filmde, T. S. Eliot'un *İçleri Boş Adamlar*'ını, Caspar Friedrich'in *Sis Denizi Üzerindeki Gezgin*'ini anımsatan bir antikahramanın yüzleştigi keçe bir ileri bir geri giderek onunla oynarken yerinde mihlanan izleyici de bu hareketsiz hareketliliğin acısını tecrübe ediyor. Objelerin yaşattığı eylemlilik potansiyelinin tam tersini gösteren film ile Deniz, serginin içerisinde kurduğu sistemin tez ve antitezini de göstermiş oluyor.

Sergide var olmamakla birlikte sergideki şeylerin hareket potansiyelinin taşıyıcı olarak okunabilecek *Loyelow*'u Deniz bir roman olarak tanımlıyor. Romanı roman olarak değerlendirmeyi başka bir yazıya bırakırken sergi "Loyelow" ile kitap *Loyelow*'un arasındaki karşılıklı bağımsızlığa dikkat çekmek istiyorum. Serginin eşlikçisi olarak okuyup anlamamaya alıştığımız kısa metinlerin tersine bir anda tüketilemeyecek bir mecra olan romanı seçen Deniz, sergi ile metin arasında uzun süreli bir ilişki kurgulayarak izleyiciye isterse katmanlı bir tecrübe teklif ediyor. (Sergi, 20 Kasım'a kadar ziyaret

edilebilir.)